

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyně: **RuBl, s.r.o.**, se sídlem Vodičkova 791/41, Praha, zast. JUDr. Stanislavem Kadečkou, Ph.D., advokátem, se sídlem Teplého 2786, Pardubice, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 1. 2018, č. j. 29 A 168/2017 - 60, o návrhu na vydání předběžného opatření,

t a k t o :

- I. Žalovaný **je povinen** zdržet se odstraňování či likvidace reklamního zařízení žalobkyně umístěného na pozemku parc. č. 57/29, v katastrálním území Štýřice, obec Brno.
- II. Návrh na vydání předběžného opatření se v části, v níž žalobkyně navrhovala, aby soud uložil žalovanému povinnost zdržet se zakrytí či zakrývání reklamního zařízení žalobkyně umístěného na pozemku parc. č. 57/29, v katastrálním území Štýřice, obec Brno, **se zamítá**.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 1. 2018, č. j. 29 A 168/2017 - 60, kterým byla zamítnuta její žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 s. ř. s. Nezákonný zásah podle stěžovatelky spočívá ve výzvě žalovaného ze dne 4. 5. 2017, č. j. JMK 64617/2017, sp. zn. S-JMK 63242/2017 OD, kterou jí žalovaný uložil odstranit nepovolené velkoplošné oboustranné osvětlené reklamní zařízení označené RZ01 nacházející se na pozemku parc. č. 57/29 v k. ú. Štýřice, obec Brno, v silničním ochranném pásmu silnice I/52 „Brno Rajhrad“, ulice Heršpická (dále jen „reklamní zařízení“).

[2] Stěžovatelka samostatným podáním navrhla, aby Nejvyšší správní soud vydal ve věci předběžné opatření, jímž by žalovanému uložil zdržet se zásahů do reklamního zařízení, ať již ve formě zakrytí či zakrývání reklamního zařízení, tak ve formě jeho odstraňování či likvidace. Obávala se totiž, že žalovaný přistoupí k zakrytí reklamního zařízení a následně k jeho odstranění a likvidaci na její náklady ve smyslu § 31 odst. 9 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. K tomu

stěžovatelka doložila sdělení žalovaného adresované vlastníku pozemku parc. č. 57/29, k. ú. Štýřice, v němž vlastníka pozemku informoval o svém plánovaném vstupu na pozemek za účelem zakrytí reklamního zařízení. Stěžovatelka se obávala hrozící újmy plynoucí z případného zakrytí a odstranění reklamního zařízení, namítala také, že zde hrozí zásah do jejího vlastnického práva a práva podnikat. Poukázala i na skutečnost, že po odstranění reklamního zařízení by kasační řízení pozbylo svého smyslu, jelikož soudního ochrana stěžovatelce případně poskytnutá by byla pouze iluzorní.

[3] Stěžovatelka ke kasační stížnosti doložila návrh smlouvy o dílo z roku 2012, z níž vyplývá, že cena reklamního zařízení včetně montáže a zprovoznění činila 5.320.000 Kč. Stěžovatelka k návrhu přiložila účetní doklady za roky 2013 – 2017, jimiž hodlala podložit své majetkové poměry. S odkazem na účetní doklady stěžovatelka uvedla, že reklamní zařízení svojí hodnotou představuje polovinu jejího hmotného majetku a jeho případná ztráta či poškození by jej mohla existenčně ohrozit.

[4] Stěžovatelka zdůraznila, že hrozbu vážné újmy pro ni představuje nejen odstranění reklamního zařízení, ale také jeho zakrytí. Reklamní zařízení je výkonné elektrické zařízení sestávající se z 236 LED modulů, k jejichž obsluze je třeba vysoce odborná znalost. Jelikož LED moduly při svém výkonu produkují velké množství tepelné energie, jsou ochlazovány množstvím ventilátorů. V případě zakrytí zařízení bude potlačena ochlazovací funkce ventilátorů, může dojít k přehřátí zařízení a k jeho nevratnému poškození (dokonce ke vzniku požáru). Což je pro stěžovatelku důsledek srovnatelný s odstraněním a likvidací reklamního zařízení. Ze všech těchto skutečností dovozovala stěžovatelka existenci hrozící vážné újmy.

[5] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že nesouhlasí s návrhem na vydání předběžného opatření. Poukázal na skutečnost, že před Nejvyšším správním soudem probíhá další řízení týkající se reklamních zařízení umístěných v téže části obce, a to po sp. zn. 3 As 252/2017. V posledně uvedené věci Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 11. 10. 2017, č. j. 3 As 252/2017 - 35, částečně vyhověl návrhu na vydání předběžného opatření a uložil žalovanému zdržet se odstranění a likvidace reklamního zařízení. Nezakázal však zakrytí reklamního zařízení, jelikož se nejedná o nevratný úkon. Žalovaný neshledal důvod, pro který by se měl soud v uvedené věci odchýlit od svých dřívějších závěrů. Podle žalovaného stěžovatelka také blíže nespecifikovala újmu, která by jí vznikla zakrytím reklamního zařízení (nekvantifikovala ušlý zisk). Námitka stěžovatelky, podle níž by mělo zakrytím dojít ke zničení LED modulů je pouhou spekulací. Žalovaný by k zakrytí elektronického zařízení provedl jiným způsobem, než tím, který používá při zakrývání klasických výlepových ploch. Žalovaný poukázal také na skutečnost, že po vydání předběžného opatření ve věci sp. zn. 3 As 252/2017 tamější stěžovatel sám výlep z reklamního zařízení odstranil. Stejně tak by stěžovatelka v nyní projednávané věci mohla sama LED obrazovku dobrovolně vypnout a výlep odstranit, čímž by předešla obávanému škodlivému následku. Žalovaný navrhl, aby soud zamítl návrh stěžovatelky a aby především nezakázal zakrytí reklamního zařízení.

[6] Nejvyšší správní soud považuje návrh stěžovatelky za důvodný v rozsahu vyplývajícím z výroku tohoto usnesení.

pokračování

[7] Ustanovení § 38 odst. 1 s. ř. s. uvádí, že „[b]yl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímne upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat.“

[8] Z citovaného ustanovení vyplývá, že smyslem a účelem institutu předběžného opatření je zatímní úprava poměrů účastníků, a to ve výjimečných případech, kdy v důsledku postupu správních orgánů hrozí účastníku pokračováním dosavadního stavu věcí nebo naopak jejich změnou vážná újma, tj. je-li vzhledem k okolnostem případu pravděpodobné, že taková újma nastane.

[9] Zmíněná „vážná újma“ ve smyslu § 38 s. ř. s. představuje neurčitý právní pojem. Není proto možné zcela jednoznačně stanovit, co vždy závažnou újmu je a co jí naopak nemůže být. Lze nicméně vyjít ze skutečnosti, že se musí jednat o vážný zásah do práv a povinností účastníka soudního řízení, jehož důsledky jsou pro něj natolik závažné a způsobitelné trvale porušit jeho zájmy, že po něm nelze žádat, aby jej minimálně do doby rozhodnutí soudu o jeho žalobě, resp. o jeho kasační stížnosti, snášel.

[10] K otázce vážné újmy se Nejvyšší správní soud ve své rozhodovací činnosti již vyjádřil například v usnesení ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006 - 37, kde uvedl, že „vážnou újmu je nutno zejména rozumět takový zásah do právní sféry účastníka (resp. pokyn či donucení s obdobnými důsledky), který – v případě, že by byl v řízení ve věci samé shledán sám o sobě nezákonným či shledán součástí nezákonného komplexnějšího postupu správního orgánu – představuje natolik zásadní narušení této jeho sféry, že po účastníkovi nelze spravedlivě požadovat, aby jej, byť dočasně, snášel. Vážnou újmu tedy budou zejména intenzivní zásahy do intimní sféry navrhovatele, do jeho vlastnických práv či do jiných jeho subjektivních práv, zejména těch, která mají povahu práv ústavně zaručených.“

[11] Nejvyšší správní soud tedy nejprve zvažoval, zda stěžovatelka prokázala hrozbu „vážné újmy“. V této souvislosti předložila stěžovatelka soudu návrh smlouvy o dílo z roku 2012, z níž vyplývá, že cena reklamního zařízení včetně montáže a zprovoznění činila 5.320.000 Kč. Stěžovatelka soudu dále předložila své účetní doklady za léta 2013 – 2017 (rozvaha, výkaz zisku a ztrát). Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že ztrátu takto hodnotného majetku (v případě fyzického odstranění reklamního zařízení) je vzhledem k ročnímu hospodářskému výsledku stěžovatelky možné považovat za vážnou újmu.

[12] V souhrnu uvedeného dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že stěžovatelka v zásadě prokázala dostatečně intenzivní potřebu zatímne upravit její poměry jako prevenci hrozící vážné újmy, ve smyslu zásadního zásahu do jejích majetkových poměrů. Rozhodnutí o předběžném opatření je rozhodnutím předběžné a procesní povahy, jehož účelem je, jak již shora naznačeno, zajistit, aby rozhodnutí soudu ve věci samé mohlo mít reálné účinky na právní poměry účastníků, tím, že se dočasně zabrání intenzivním zásahům do jejich právní sféry. Pojem „vážné újmy“ je přitom nutno vykládat relativně autonomně a izolovaně od předběžného posuzování budoucí úspěšnosti navrhovatele předběžného opatření v řízení ve věci samé. Listiny předložené stěžovatelkou dokládají riziko vážné újmy, jež stěžovatelce v případě odstranění reklamního zařízení a jeho likvidace hrozí. Z předložených účetních dokladů je přitom zřejmé, že majetková újma, jak byla

kvantifikována shora, by v případě svého naplnění pro stěžovatelku představovala citelný zásah do její majetkové sféry, jakkoliv ne zcela likvidační, jak stěžovatelka naznačuje.

[13] Ke stejnému závěru však Nejvyšší správní soud nedospěl, pokud jde o pouhé zakrytí reklamního zařízení, jakkoli stěžovatelka demonstrovala potenciální možnost zničení reklamního zařízení v případě neodborného postupu při zakrytí. Z vyjádření žalovaného (odst. [5]) je zřejmé, že si je vědom specifik předmětného reklamního zařízení a jeho elektronických funkcí. Nejvyšší správní soud proto nepochybuje o tom, že žalovaný k případnému zakrytí reklamního zařízení přistoupí s odbornou péčí tak, aby funkce reklamního zařízení byla napříště zachována. Samotné zakrytí reklamního zařízení nepředstavuje nevratný krok a námitka stěžovatelky, že zakrytím dojde ke zničení reklamního zařízení je nanejvýš spekulativní. Ve vztahu k postupu žalovaného směřujícího k zakrytí reklamního zařízení proto stěžovatelka neprokázala hrozbu vážné újmy. Nejvyšší správní soud proto v této části návrh na vydání předběžného opatření zamítl.

[14] Závěrem zdejší soud připomíná, že podle § 38 odst. 4 s. ř. s. může soud rozhodnutí o předběžném opatření zrušit nebo změnit, *změní-li se poměry*, a to i bez návrhu. Předběžné opatření přitom zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným.

[15] O nákladech řízení o předběžném opatření rozhodne Nejvyšší správní soud v rámci rozhodnutí o nákladech řízení o kasační stížnosti (§ 61 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. března 2018

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu